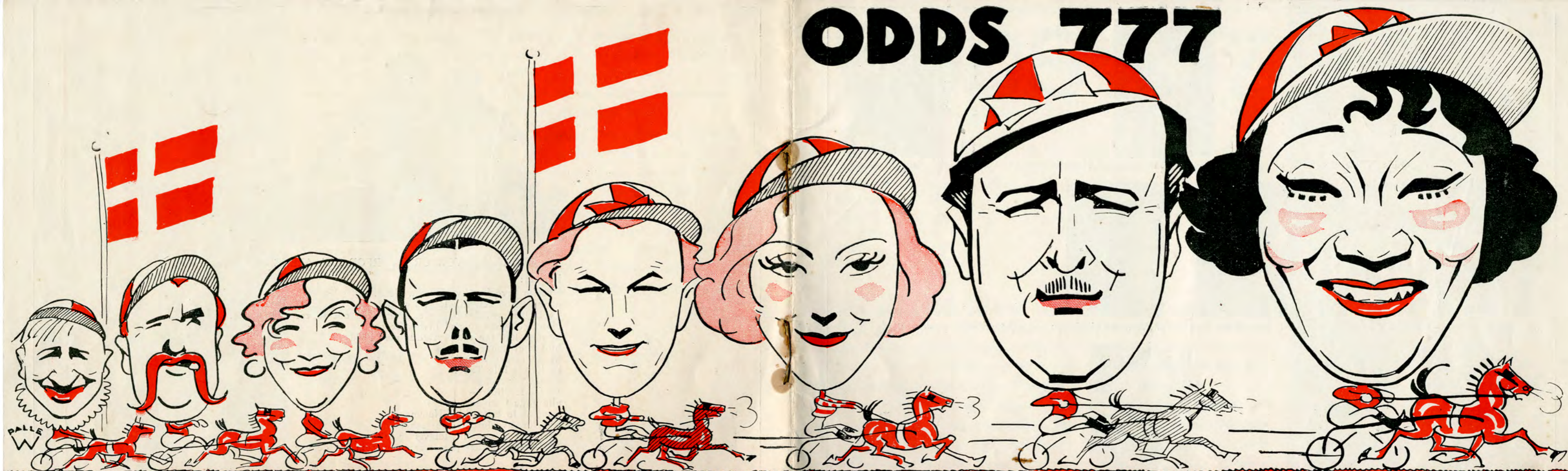

ODDS 777

AXEL FRISCHE SCHIØLER LINCK HELGA FRIER SVEND BILLE ANGELO BRUUN INGER STENDER EMANUEL GREGERS LIVA WEEL

„Odds 777“ er iscenesat af Instruktør *George Schnévoigt* — Manuskriptet er af Forfatterne *Paul Sarauw*

og *Fleming Lynge* — Musikken er komponeret af *Dan Folke* og *Kai Normann Andersen* — Sangteksterne er skrevet af

Børge Müller og hans Broder *Arvid Müller* — Den ledsagende Musik af *Otto Lingtons* Orkester — Den er optaget af *A/S Nordisk Tone-Film*

ODDS 777

PERSONERNE:

Hansy Hansen Liva Weel
 Godsejer Rosen Emanuel Gregers
 Inga Rosen Inger Stender
 Hans Berg Angelo Bruun
 Sadolin Svend Bille
 Nicolaisen Schiøler Linck
 Martin Axel Frische
 Johanne Helga Frier

Godset „Rosenholm“ klæder sig til Fest. Godsejer *Rosens* Datter *Inga* fylder 15 Aar. Glad og spændt staar hun ved Fødselsdagsbordet og pakker sine Gaver op . . . og dem er der mange af. Men dog savner hun een: Gaven fra sin højtelskede Far! En Mor har hun ikke — Rosen har i mange Aar været Enkemand. —

„Min Gave er paa Trapperne“ siger Rosen . . . og ind fra Verandaen kommer *Martin*, Godsets betroede Staldmand, med Fødselsdagsgaven — *et lille Føl!* Det fineste Traverføl, der endnu er født paa Rosenholm. *Inga* bliver straalende lykkelig for Dyret og døber det „Robinson“ — fordi det er født paa en Fredag. —

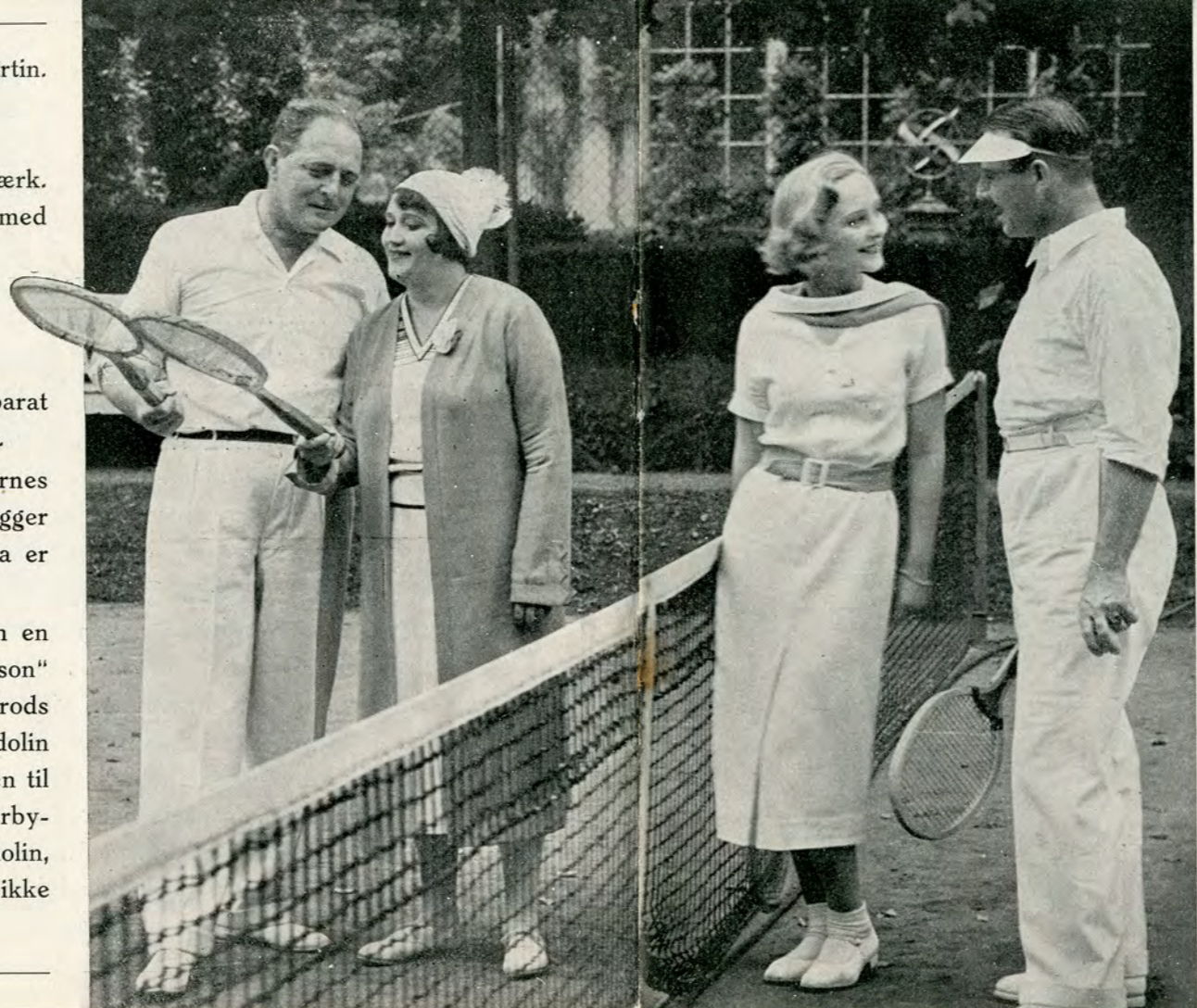

„Jeg tror, han engang vinder det store Traverderby“ siger Martin.
„Han vil bringe Huset Lykke!“

— — —
Fire Aar er gaaet, og „Robinson“ har vokset sig stor og stærk. Kyndige Folk indenfor Travsporten mener, han er en Hest med Chancer. Til disse kyndige hører *Hansy Hansen*, der staar i en Kø foran en Totalisator paa Traverbanen, for at ofre en 5-Kroner paa „Robinson“s Chance. Hansys ydre Livsvilkaar er særdeles beskedne — hun er Køkkenpige i en stor københavnsk Restauration — men en Pige med Fut og Humør i — parat til at gribe Chancen i Livet — om den skulde komme til hende.

Godsejer Rosen og Inga følger spændt Løbet fra Hesteejernes Loge — i Selskab med Overretssagfører *Sadolin*, der ikke lægger Skjul paa sin Interesse for den yndige unge Dame, som Inga er blevet i de forløbne Aar.

„Hvis „Robinson“ vinder i Dag“ siger Godsejeren, „har han en stor Chance i Derbyet om et Par Maaneder“. — Men „Robinson“ vinder ikke. Den springer lige før Maalet, fordi Kusken, paa Trods af Martins Advarsel, bruger Pisken. Almindelig Skuffelse! *Sadolin* kommer med nogle haanende Bemærkninger, der faar Godsejeren til energisk at forsvare Hesten og dens Chancer i det kommende Derbyløb. Resultatet bliver et Væddemaal mellem Godsejeren og *Sadolin*, der holder Hundrede Tusinde mod Ti paa, at „Robinson“ ikke vinder Derbyet.

Skuffelsen er ikke mindst for *Hansy*, der har set sin 5-Kroner ryge i Lyset. Hun udøser sin Bitterhed overfor Veninden *Johanne*, en tidligere Køkkenkollega, der er gaaet over i det mere kunstneriske, idet hun er blevet Syngepige paa Dyrehavsbakken — forlovet med Teltholderen *Herr Nicolaisen*. Teltholderen trøster *Hansy* — han har selv en Hest paa Traverbanen — og *Hansy* bliver Fyr og Flamme, da han fortæller, at der skal være et Dameløb senere paa Sæsonen — og hvis *Hansy* har Lyst, maa hun gerne køre hans Hest. Men Forsynet er yderligere *Hansy* naadigt, idet det viser sig, at *Hansy* i Forvirringen har faaet udleveret en forkert Bons i Totalisatoren — hun har slet ikke spillet „Robinson“, men ved et Tilfælde faaet Vinderen — en fuldkommen Outsider, saa *Hansy* for sin 5-Kroner faar 527 igen! At beskrive *Hansys* Lykke med Ord er for fattigt. Endelig er Chancen kommen til hende — og nu gælder det blot at bruge den — til noget rigtigt — noget stort. Den skal ikke klattes væk. —

Og nogle Dage efter finder man en „Konsulinde *H. Hansy*“ installeret paa „*Marienlyst*“ — i et af de dyre Værelser med Udsigt over Vandet.

Hansy bruger sin Chance.

Godsejer Rosen og Inga har ogsaa taget Ophold paa „*Marienlyst*“ — og den trofaste Følgesvend Overretssagføreren er fulgt efter.

En Morgen, da Inga og *Sadolin* plasker lystigt rundt i Voverne, dukker pludselig en pæn ung Mand op — i Ingas betænkelige Nær-

GLEMMER DU —

Refrain:
Glemmer du,
saa husker jeg det Ord for Ord,
saa husker jeg det Ord for Ord,
Alting brast,
men det gør heller ikke Spor,
Minderne har jeg da Lov at ha',
dem kan du aldrig, nej, aldrig ta'.
Husker du
de Glæder, som vi sammen fandt?
Husker du
de Tanker, som os sammen bandt?
Hver en Dag
og hver en Time har talt,
Glemmer du,
saa husker jeg alt.

DRØMMER MAN OM DEN

Refrain:
Drømmer man om den,
vaagner man aldrig op igen.
Og den stakkels Gæst
sander, at hjemme der er bedst.
Hvis han trods alt staar det igennem
uden en Svajning,
saa sku' han bare se sin Regning.
Drømmer han om den,
vaagner han aldrig op igen.

GAA MED I LUNDEN

Refrain:
Gaa med i Lunden,
saa spidser vi Munden
og fløjter den gamle Sang om Kærlighed.
Lad Skoven skælve,
og Klokken slaa ell' ve,
og Maanen og Mælkevejen drysse ned.
Vi er kun dig og mig,
mig og dig,
til at gaa i Takt.
Og hvis du klemmer mig,
glemmer jeg,
hvad Mor har sagt.
Gaa med i Lunden,
saa spidser vi Munden
og fløjter den gamle Sang om Kærlighed.

FY, FY, FY, FY, FREDERIKKE

Refrain:
Fy, fy, fy, fy, Frederikke,
det kan man da virkelig ikke,
Hold dine Negle fra Mændene,
selv om de ofte er spændende.
Hvor har du dog dine Blikke?
Fredere-Fredere- Frederikke.

hed. Han hedder *Hans Berg* — og Inga finder ham egentlig nok saa tiltalende som Overretssagføreren. — Men, ak, ved Middagen faar Inga en Overraskelse, der bibringer hende et lille Stød for Hjertekulen: Den pæne unge Mand *serverer* for dem. Hans Berg er Tjener!

Godsejerfamilien og Hansy stifter hurtigt Bekendtskab — og paa Tennispladsen — og mange andre Steder rystes de yderligere sammen. Og en skønne Dag opdager Hansy, at hun er forelsket — inderligt og gammeldags forelsket i den smukke, statelige Godsejer — og da Rosen ogsaa er forelsket i hende, vilde det være saare lykkeligt, hvis ikke — ja, *hvis ikke* „Konsulinde H. Hansy“ tilfældigvis var Køkkenpige. —

Et Middagsblad har i nogen Tid bragt en Række morsomme og mondæne Sommerbreve fra „Marienlyst“ — tydeligt bygget paa Selvoplevelser — for samtlige Gæster finder sig selv ret nøje og nærgaaende beskrevet. Men hvem skriver dem? En af Gæsterne maa det jo være — men hvem? Ingen ved det — undtagen Hansy, der snart er kommen under Vej med Sammenhængen: Hans Berg er *ikke* Tjener, men en ung, smart Journalist — der paa denne Maade søger at finde „godt Stof“ til Bladet — og unægtelig ogsaa har fundet det.

Men Inga ved ikke andet end, at han er en Tjener — og forlover sig med Sadolin.

Morgenen efter er Hans Berg forsvunden, og da Godsejeren spørger efter Konsulinden, viser det sig, at ogsaa hun er rejst.

Hansy er igen i sit Køkken — her føler hun, at hun hører til og ikke paa „Marienlyst“. Og aldrig skal hendes elskede Godsejer faa at vide, hvem hun egentlig var. — En ubehagelig Meddelelse vækker brutalt Hansy af alle søde — og sørgelige — Drømmerier. Hun er afskediget fra sin Plads i Køkkenet! Personale-Indskrænkning. De daarlige Tider! — Og Hansy staar uden en Klink. Hvad skal hun gribe til? Da vandrer hendes Tanker til Johanne og Nicolaisen, Teltholderen paa Dyrehavsbakken!

— — —
Og snart efter finder vi Hansy paa Tribunen i „Valhalla“, hvor hun mellem de andre Syngepiger kvæder sine muntre og vemodige Sange og henrykker Tilskuerne til uforbeholden Begejstring.

En Aften er Rosen og Inga blandt Tilhørerne — og de forstaar nu Grunden til „Konsulinden“s pludselige og gedulgte Forsvinden — og gaar hurtigt deres Vej fra Sangerindeteltet.

Godsejeren har økonomiske Vanskeligheder — og da Inga hæver Forlovelsen med Sadolin, er hans Vanskeligheder forøget — idet Sadolin havde stillet ham et større Laan i Udsigt, men nu selvfølgelig tager Tilbudet tilbage. Kun „Robinson“s Derby-Sejr kan bringe Godsejeren paa Fode igen.

Den store Dag kommer — Derbyløbet! Traverbanen stoppende fuld af Mennesker — smældende Flag — Spænding — ikke mindst hos Hansy, der ved hvilket Ansvar „Robinson“ bærer i Dag. Hun er selv ovre i Stalden, idet *Dameløbet* skal afslutte Derbydagens forskellige Løb, og hun selv skal køre Nicolaisens Hest.

Den eneste, der *uden* Spænding imødeser Derbyløbet, er Sadolin. Han smiler hoverende, da Nr. 13 — „Robinson“ — bliver hejst ned af Starttavlen — den starter ikke — nej, og han kender Grunden: Han har bestukket Kusken til pludselig — lige før Løbet — at faa Forfald! Ingen anden Kusk er til Stede. „Robinson“ maa udgaa. — Rosen er fortvivlet. Inga styrter over i Stalden, sammen med Hans Berg, der pludselig — i Farens Stund — har meldt sig til Undsætning. Hestene kører ud paa Banen til det store Løb. — Men hvad er det? „Robinson“ starter jo alligevel. Hvem kører den da? Hvem? Ja — hvem tror De?

— — —
Hansy kører for Livet — for at redde sin Godsejers Penge — redde — maaske — sin egen Lykke i Havn.

— — —
Om hun redder den? Om hun kører „Robinson“ til Sejr? Om Sadolin maa af med de Hundrede Tusind til Godsejeren? — Ja, De kan jo prøve paa at gætte. —

Gæt! —

HVORFOR, HVORFOR, HVORFOR SAA ALENE —

Refrain:

Hvorfor, hvorfor, hvorfor saa alene,
naar een og een tilfældigvis er to?
To i Dammen, der passer sammen, som om de var et Par Sko.
Man skal være to paa Livets Scene,
og man kan faa saa styrtende med Held,
blot man kender,
hvor Tampen brænder
i Hjertets lille Tabel.
3 er 1 for mange —
1 er 1 for lidt —
alle gode Gange
viser at to er og bli'r Nummer 1.
Hvorfor, hvorfor, hvorfor saa alene,
naar een og een tilfældigvis er to?
To i Dammen, der passer sammen, som om de var et Par Sko.